

MEMORANDUM/EXPUNERE DE MOTIVE

Modificare acte normative din domeniul sportului

Sportul înseamnă toate formele de activități fizice, care printr-o participare organizată în forme diverse, au drept obiectiv ameliorarea condiției fizice și psihice a persoanei, dezvoltarea relațiilor sociale sau dobândirea unor rezultate pozitive în competițiile de toate nivelurile.

Sportul este un fenomen social și economic în continuă dezvoltare, cu o contribuție importantă la obiectivele strategice ale Uniunii Europene referitoare la solidaritate și prosperitate.

Idealul olimpic de dezvoltare a sportului în vederea promovării păcii și înțelegerii între națiuni și culturi, precum și a educației celor tineri, s-a născut în Europa și a fost susținut de Comitetul Olimpic Internațional și de Forul Olimpic European (*Cartea Albă a Sportului – UE*).

Ameliorarea potențialului psiho-biometric și intelectual al populației tinere din România poate fi făcută prin dezvoltarea activităților de educație fizică și sport. Educația fizică și sportul reprezintă o parte esențială a unui curriculum echilibrat iar realizările sportive și cele academice sunt interdependente.

Sportul reprezintă educație formală și nonformală. Valorile transmise prin intermediul sportului ajută la dezvoltarea cunoștințelor, a motivației, aptitudinilor și a pregătirii pentru efortul individual. Timpul petrecut în practicarea activităților sportive (la școală, în facultate, în cadrul cluburilor sportive) produce efecte benefice pentru sănătate și educație, efecte care trebuie să fie consolidate. Mediul socializant al sportului oferă modele de comportament transferabile în viața cotidiană. Coeziunea socială, toleranța, integrarea etnică și culturală, combaterea atitudinilor rasiste și xenofobe sunt facilitate de practicarea activităților fizice în comun, sub cele mai diverse forme și transmite sentimente puternice de apartenență la grup pentru părinți, pentru suporterii.

Educația prin sport reprezintă o parte integrantă din educația generală a individului, iar sportul și educația fizică pot fi utilizate ca modalități simple și eficiente de a spori gradul de atractivitate și de frecvență a școlilor, de combatere a abandonului școlar.

Pentru realizarea acestor deziderate, mișcarea sportivă are nevoie de un cadru legislativ echilibrat și atractiv care să motiveze pe de o parte sportivul încă din timpul junioratului să îmbrățișeze cariera sportivă ca o profesie, dar și structurile sportive care au nevoie de un context legislativ clar și stabil care să stopeze exodul sportivilor și tehnicienilor români către alte sisteme din țări care oferă condiții mai bune.

În prezent, marea majoritate a cluburilor sportive cu secții pe ramură de sport „*jocuri sportive*” cu echipe participante în campionatele naționale (baschet, handbal, volei, rugby, fotbal etc.) sunt

finanțate parțial sau integral de la bugetul local și/sau județean sau de la bugetul central prin ministerele de care aparțin.

În cadrul echipelor activează pe lângă sportivi și alte categorii de specialiști (*antrenori, medici, asistenți medicali, maseuri, fizioterapeuți, cercetători, operatori video, arbitri, observatori, organizatori, statisticieni, cadre didactice, etc.*), care își dedică tot timpul pentru asigurarea condițiilor tehnice și administrative necesare pregătirii, recuperării, efectuării deplasărilor, participării sportivilor în competiție și realizării obiectivelor propuse, dar sunt remunerați prin diferite mijloace mai mult sau mai puțin legale.

În conformitate cu art. 14 (2) din Legea 69/2000, structurile sportive, pot încheia cu „**sportivii profesioniști – contracte de muncă sau convenții civile în condițiile legii**”.

Așa cum este organizat sportul românesc la momentul actual, condiția de sport profesionist este îndeplinită doar de ramura sportivă fotbal. Pe de altă parte, structurile sportive – instituții publice, nu pot încheia **contracte individuale de muncă** decât în condițiile stabilite de lege și numai în conformitate cu organigrama administrativă stabilită de finanțator, respectând numărul de posturi pe de o parte dar și grilele de salarizare din administrația publică.

Convențiile civile de prestări servicii, conform modificărilor aduse începând cu 1 ianuarie 2016 Legii 227/2015 privind Codul Fiscal, art. 7 pct 3, pot fi interpretate ca și **contracte individuale de muncă** atât în cazul „sportivilor profesioniști”, dacă nu îndeplinesc patru din cele șapte condiții impuse.

Există federații sportive pe ramură de sport care obliga structurile sportive membre, în conformitate cu regulamentele federațiilor internaționale, încheierea de contracte cu sportivii de performanță începând cu vârsta de 16 ani. Aceste contracte, dacă nu au stipulate valori financiare și termene de plată, sunt declarate nule de drept.

Modificările aduse legii educației fizice și sportului, codului fiscal, clasificării ocupațiilor și a normelor financiare privind activitatea sportivă vizează îmbunătățirea cadrului normativ care să permită structurilor sportive, majoritatea bugetare, să se reorganizeze, astfel încât în interiorul lor să poată funcționa legal și alte categorii de specialiști ce participă efectiv la atingerea obiectivelor de performanță stabilite, care să respecte condițiile impuse de federațiile naționale și internaționale.

Realizarea acestui deziderat va contribui în mod decisiv la relansarea sportului românesc care suferă din păcate în această perioadă un mare regres.

Structurile sportive (atât cele care funcționează ca instituții publice, cât și asociațiile) au nevoie de un cadru legislativ echilibrat și uniform care să confere drepturi egale tuturor actanților. Sportul românesc are nevoie de un cadru legislativ general valabil, atât pentru echipele/grupele sportive de amatori, cât și pentru cele profesioniste. Sportul de performanță constituie un factor

esențial pentru dezvoltarea sistemului național de educație fizică și sport, fiind peste tot în lume, vârful unui sistem piramidal în care copiii și juniorii constituie baza.

Modificarea cadrului legislativ vine în sprijinul celor care practică sportul de performanță și al colectivului de specialiști, în motivarea lor de a nu-și abandona harul/profesia în detrimentul altor domenii mai profitabile sau a altor cluburi aflate pe plan european/mondial cu bugete mari și stabile din punct de vedere administrativ.

Pentru crearea unui sistem național sportiv consolidat, coerent, în care pe de o parte dreptul de proprietate sportivă să fie bine stabilit, aspectele contractuale, fiscale și financiare să nu fie interpretabile și puse sub semnul întrebării de către auditori, se impune reglementarea unui contract special, denumit „*Contract de prestări servicii sportive*”, asimilat din punct de vedere al regimului juridic contractului individual de muncă și din punct de vedere fiscal regimului instituit pentru venituri din alte surse, pentru o perioadă determinată care de obicei este încheiat pentru mai multe sezoane/ani sportivi, valabil deopotrivă pentru *sportivii de performanță* (din titlatură fiind eliminată sintagma „profesionist”) și *alte categorii de tehnicieni sportivi: antrenori, medici și asistenți medicali, psihologi, statisticieni, operatori video, preparatori fizici, kinetoterapeuți, maseuri, manageri, impresari/agenți, organizatori competiții, observatori, arbitri, crainici sportivi și alte categorii tehnice care contribuie la pregătirea, participarea și organizarea la competiții a sportivilor de performanță.*

Totodată, în conformitate cu *Legea finanțelor publice*, ordonatorii de credite din cadrul structurilor sportive – instituții publice, nu pot angaja cheltuieli decât pentru anul fiscal, în curs de execuție. Sezoanele sportive/anii sportivi, sunt organizate la mare parte din jocurile sportive pe o perioadă care cuprinde o perioadă de timp ce se întinde pe parcursul a doi ani fiscali, în conformitate cu regulamentele federațiilor internaționale. Managerii structurilor sportive, în încercarea lor de a construi echipe/grupe sportive puternice și omogene, trebuie să încheie contracte cu sportivii, pe unul sau mai multe sezoane. Această necesitate, se impune în condițiile în care managerii/ordonatorii de credite, trebuie să respecte *condiția cheltuirii judicioase și eficiente a fondurilor publice* în încercarea de a atinge obiectivul de performanță propus. Este mai mult decât evident, că se impune o modificare legislativă, care să rezolve această problemă a *contractelor de finanțare multianuale în sport.*

INIȚIATOR:

prof. Constantin CĂLIMAN